

Temat 3: Dar Rozumu

Schemat spotkania (propozycja)

1. Modlitwa (pkt 1)

2. Przypomnienie zadania z poprzedniego spotkania. Można krótko porozmawiać czy udało nam się podjąć refleksję nad sobą i Bogiem kochającym nas. Czy widzimy owoce modlitwy do Ducha Świętego o mądrość.

WIDZIEĆ

3. Przedstawienie czym jest dar rozumu (wykorzystać można pkt 2-4 i 6. dobrze jednak opuścić fragment o Ewangelii św. Łukasza {*zaznaczony kursywą*} – to wykorzystamy później)

Mądrość to uchwycenie sensu, rozum to poznanie prawdy konkretnej sytuacji.

4. Rozmowa:

Nie widzę potrzeby rozważania nad różnicami między darami mądrości i rozumu. Natomiast *w zależności jak przebiegała rozmowa na poprzednim spotkaniu* można kontynuować ciekawe wątki, a przede wszystkim warto porozmawiać jak osiągnąć te dary?

Jak osiągnąć prawdziwe rozumienie i mądrość?

Pytania pomocnicze:

Co przeszkadza w poznaniu Bożego spojrzenia na rzeczywistość?

Co pomaga w takim Bożym zrozumieniu?

Skąd czerpać te dary mądrości i rozumu?

OSĄDZIĆ

5. Przeczytajmy fragment Pisma św. Łk 24, 13-35. (fragment z pkt 4. materiałów)

6. Z tego fragmentu jasno możemy wywnioskować co przeszkadzało uczniom zrozumieć to co się wydarzyło i co pomogło im poznać (pkt 5)

DZIAŁAĆ

7. Przeczytać pytania do refleksji (pkt 7) i zostawić chwilę ciszy by każdy się zastanowił

8. Podjąć konkretne zadanie (pkt 8.) Może to być też ułożenie modlitwy o dar rozumu itp.

9. Modlitwa na zakończenie spotkania (pkt. 9.)

Tego samego dnia dwaj z [uczniów] byli w drodze do wsi, zwanej Emaus, oddalonej sześćdziesiąt stadiów od Jerozolimy. Rozmawiali oni z sobą o tym wszystkim, co się wydarzyło. Gdy tak rozmawiali i rozprawiali z sobą, sam Jezus przybliżył się i siedł z nimi. Lecz czy ich były niejako na uwięzi, tak że Go nie poznali.

On zaś ich zapytał: Cóż to za rozmowy prowadzicie z sobą w drodze? Zatrzymali się smutni. A jeden z nich, imieniem Kleofas, odpowiedział Mu: Ty jesteś chyba jedynym z przebywających w Jerozolimie, który nie wie, co się tam w tych dniach stało. Zapytał ich: Cóż takiego? Odpowiedzieli Mu: To, co się stało z Jezusem Nazarejczykiem, który był prorokiem potężnym w czynie i słowie wobec Boga i całego ludu; jak arcykapłani i nasi przywódcy wydali Go na śmierć i ukrzyżowali. A myśmy się spodziewali, że On właśnie miał wyzwolić Izraela. Tak, a po tym wszystkim dziś już trzeci dzień, jak się to stało. Nadto jeszcze niektóre z naszych kobiet przeraziły nas: były rano u grobu, a nie znalazłszy Jego ciała, wróciły i opowiedziały, że miały widzenie aniołów, którzy zapewniają, iż On żyje. Poszli niektórzy z naszych do grobu i zastali wszystko tak, jak kobiety opowiadały, ale Jego nie widzieli.

Na to On rzekł do nich: O nierozumni, jak nieskore są wasze serca do wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy! Czyż Mesjasz nie miał tego cierpieć, aby wejść do swej chwały? I zaczynając od Mojżesza poprzez wszystkich proroków wykladał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego.

Tak przybliżyli się do wsi, do której zdążali, a On okazywał, jakoby miał iść dalej. Lecz przymusili Go, mówiąc: Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił. Wszedł więc, aby zostać z nimi.

Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogostawieństwo, połamał go i dawał im. Wtedy oczy im się otworzyły i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu. I mówili nawzajem do siebie: Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?

W tej samej godzinie wybrali się i wrócili do Jerozolimy. Tam zastali zebranych Jedenastu i innych z nimi, którzy im oznajmili: Pan rzeczywiście zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi. Oni również opowiadali, co ich spotkało w drodze, i jak Go poznali przy łamaniu chleba. (Łk 24,13-35)

Wierzę w Ducha Świętego! – o darach Parakleta

Temat 3: Dar ROZUMU - Modlitwa: pieśń do Ducha Świętego

Duchu Ogniu, Duchu Żarze,
Duchu Światło, Duchu Blasku,
Duchu Wicherze i Pożarze,
ześlij płomień Twojej łaski.

1. Chcesz, rozpalisz i rozognisz,
serca wzniesiesz na wysokość:
w ciemność rzucisz blask pochodni
i rozproszysz grzechu mroki.

Ref. Duchu Ogniu...

2. Naszą nicość odbudujesz,
w najpiękniejsze znów struktury,
tchnieniem swoim świat przesnujesz
w szeleszczących modlitw sznury.

1. Dar rozumu pokrewny mądrości?

Poprzedni temat podejmował zagadnienie daru mądrości, który obrazowo można porównać do Boskich okularów. Dzięki niemu możemy kontemplować Stwórcę oraz widzieć świat z Bożej perspektywy – takim jaki jest. Intuicja nam podpowiada, i słusznie, że dar rozumu, o którym mowa dziś, jest niejako w jakiś sposób połączony, a może nawet pokrewny z darem mądrości. Są to jednak zasadniczo różne dary, o czym zaraz się przekonamy.

2. Apostoł Paweł prosi o Ducha Mądrości i Objawienia - Rozumu (Ef 1,15-19)

„Przeto i ja, usłyszawszy o waszej wierze w Pana Jezusa i o miłości względem wszystkich świętych, nie zaprzestaję dziękczynienia, wspominając was w moich modlitwach. [Proszę w nich], aby Bóg Pana naszego Jezusa Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam ducha mądrości i objawienia w głębszym poznaniu Jego samego. [Niech da] wam światłość oczu serca tak, byście wiedzieli, czym jest nadzieja waszego powołania, czym bogactwo chwały Jego dziedzictwa wśród świętych i czym przemożny ogrom Jego mocy względem nas wierzących - na podstawie działania Jego potęgi i siły” Ef 1, 15-19.

3. Dar rozumu w życiu człowieka

Widać, że nie chodzi tutaj o ludzką inteligencję, zdolności intelektualne, którymi możemy być obdarowani mniej lub bardziej. Dar Rozumu to łaska, którą może tchnąć jedynie Duch Święty, rozbudzająca w chrześcijaninie zdolność wyjścia poza zewnętrzny aspekt rzeczywistości i poznania głębi myśli Boga oraz Jego planu zbawienia.

Dar ten oczyszcza rozum człowieka, aby w pełniejszym świetle mógł poznawać Boga, Jego myśl. By z większym upodobaniem i rozkoszą przyłączyć się do Boga i pozostać przy nim. Człowiek wnika w prawo wieczne i nim się kieruje. **Dar rozumu pozwala człowiekowi sądzić o wszystkim jakby instynktownie w świetle wiary**, tak jak sam Bóg, jak Chrystus, jak Najświętsza Maryja Panna, jak święci. Wierni chrześcijanie, którzy oddali się Duchowi Świętemu, nie widząc się, nie porozumiewając się wcale wzajemnie, są zgodni co do sposobu oceniania tego świata. Ma to swój wymiar jednoczący.

To dogłębne rozumienie danej sytuacji, na wzór tego jak rozumie ją Bóg. Ktoś może czytać Ewangelię i coś z niej zrozumieć. Kiedy jednak czytamy Ewangelię ze wspomnianym darem rozumu, to możemy zrozumieć głębię słów Boga. Jest to wielki dar, o który wszyscy musimy prosić: "Daj nam Panie dar rozumu!".

W Ewangelii św. Łukasza znajdujemy wydarzenie, które bardzo dobrze wyraża głębię i moc tego daru. Dwaj uczniowie, którzy byli świadkami śmierci Jezusa na krzyżu i pochowania w grobie, rozczarowani i załamani odchodzili z Jerozolimy i wracali do swojej wioski zwanej Emaus. Kiedy byli w drodze, dołączył do nich zmartwychwstały Jezus i zaczął z nimi rozmawiać, ale ich oczy przysłonięte smutkiem i rozpaczą, nie potrafiły Go rozpoznać. Jezus z nim i podązał, ale byli oni tak bardzo smutni, tak zrozpaczeni, że go nie rozpoznawali. Ale kiedy Pan wyjaśnił im Pisma, aby zrozumieli, że On musiał cierpieć i umrzeć, a następnie zmartwychwstać, ich umysły otworzyły się, a w ich sercach na nowo rozpalila się nadzieja (Łk 24, 13-27). Tego właśnie

dokonyuje w nas Duch Święty. Otwiera nam umysł, otwiera nas, byśmy lepiej rozumieli sprawy Boże i ludzkie, sytuacje, wszystko.

Rozum to także dar rozróżniania między dobrem a złem, prawdą i kłamstwem. Pozwala dostrzegać we właściwym świetle rzeczywistość, która z punktu widzenia wiary jest pomieszaniem miłości i grzechu. Dar rozumu pozwala na dokonywanie takich wyborów, które są najbardziej chciane przez Boga. To zatem nie tylko sfera dotycząca umysłu i chłodnych kalkulacji, ale wrażliwego wnętrza, które stanowi o tożsamości całego człowieka. Trud rozeznawania i wyboru dobra owocuje ostatecznie wejściem na drogę zbawienia. Dlatego stawka podejmowanych decyzji jest przeogromna i nie wolno jej zlekceważyć. Lud Izraela usłyszał:

„Patrz! Kładę dziś przed tobą życie i szczęście, śmierć i nieszczęście. Ja dziś nakazuję ci miłować Pana, Boga twego, i chodzić Jego drogami (...). Ale jeśli swe serce odwrócisz, nie usłuchasz (...) – oświadczam wam dzisiaj, że na pewno zginiecie (...). Wybierajcie więc życie, abyście żyli wy i wasze potomstwo” (Pwt 30, 15.17-19).

4. Jak pielęgnować Dar Rozumu?

1. Potrzeba **oczyszczenia**. Pokonanie grzesznych nawyków, które zaciemniają naszą duszę i uniemożliwiają nam właściwe widzenie Boga. Potrzeba praktykowania regularnego rachunku sumienia i częstej spowiedzi świętej.

2. **Medytacja**, która służy budowaniu życia modlitwy. Nie możemy rezygnować z wyższego poziomu modlitwy tylko dlatego, że nie wiemy jak przeprowadzić medytację. Sięgać do tekstów: św. Ignacego Loyoli, św. Teresy z Awila oraz Tomasza a'Kempis: O naśladowaniu Chrystusa.

3. **Modlitwa** wiary. Powinniśmy prosić Boga o modlitwę w wierze. Wówczas Bóg prowadzi nas do modlitwy kontemplacyjnej – wymagającej, ale rozwijającej duchowość.

5. Podsumowanie:

Rozum, który jest darem Ducha Świętego jest połączony z darem mądrości – widzenie rzeczywistości jakby z Bożej perspektywy. Dar Rozumu od Ducha Świętego pomaga nam oceniać konkretne sytuacje i podejmować trafne decyzje. Dzięki niemu potrafimy odróżniać prawdę od kłamstwa. Dar rozumu sprawia, że uświadamiamy sobie co jest naszym ostatecznym celem w życiu – życie wieczne. Ten dar Ducha Świętego stwarza w człowieku poczucie bezpieczeństwa i spokoju. Wierni chrześcijanie, którzy oddali się Duchowi Świętemu, nie widząc się, nie porozumiewając się, nie znając się wzajemnie, są zgodni co do sposobu oceniania kolei tego świata.

6. Pytanie do refleksji:

1. Czy praktykuję codzienny rachunek sumienia, jeśli nie to co stoi na przeszkodzie?
2. Rozum to dar od Boga - co robię by go rozwijać? czy stawiam sobie zadania, wymagania np. przeczytania książki, dobrych artykułów, które poszerzą moje horyzonty?
3. Czy podejmując decyzje, szczególnie te ważne, modlę się do Ducha Świętego o dar rozumu, by podjąć najlepszą decyzję?

7. Zadanie:

1. Przeczytaj Ewangelię o uczniach idących do Emaus (Łk 24, 13-35). Poproś Ducha Świętego o Dar Mądrości, jaki został udzielony wędrującym z Jezusem uczniom.
2. Sięgnij do tekstów: św. Ignacego Loyoi, św. Teresy z Awila, lub Tomasza a' Kempis: O naśladowaniu Chrystusa. Postaw odważny krok w poszukiwaniu rozwoju swojej duchowości.
3. Postaraj się praktykować, choćby przez kilka dni, codzienny rachunek sumienia. Wieczorem zobacz, co wydarzyło się dobrego w Twoim życiu, za to podziękuj, ale zwróć także uwagę na popełnione błędy i prosząc o Bożą pomoc postaraj się zrobić ten kolejny mały krok do przodu.

8. Modlitwa końcowa:

Odczytanie jednego z listów do Ducha Świętego (zadanie z pierwszego spotkania) lub modlitwa o Dar Rozumu:

Przyjdź, Duchu Święty, i nasz ograniczony rozum napełnij Twoim darem rozumu. Oświecaj łaskawie nasz umysł, aby był otwarty na przyjęcie prawdy objawionej, aby korzył się przed Majestatem Bożym, a Dobroć Bożą radośnie uwielbiał. Niech nasze naturalne światło rozumu, wsparte Twoim światłem i przemienione, przybliży nas do Boga w jasności poznania zbawczej Jego woli we wszystkich jej znakach. Daj nam zrozumieć naszą słabość pokornie, a Twoją wszechmoc ufnie. Daj nam zrozumieć, że wszelkie dobro pochodzi od Boga, jest darem i pomocą dla nas, niech budzi naszą nieustającą wdzięczność. O dar rozumu – prosimy Cię, Duchu Święty.